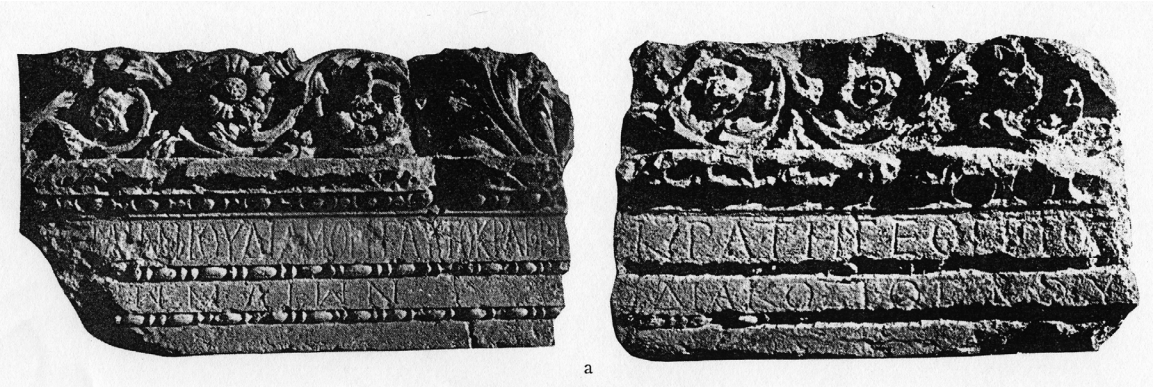

Fig. 7.20: Commodus inscription, Jerash [Welles 1938, pl. 122a].

Ἀγαθῃ Τύχῃ. Ψ[πὲρ τῆς σωτερίας καὶ τῆ]ς αἰωνίου διαμονῆς Αὐτοκράτορος [Καίσαρος Μάρκου Αὐρηλί]ου [Κομμόδου] Ἀντωνίν[ου] Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ Σα ρματικοῦ Βρεταν[νικοῦ] Εὐτυχοῦς π(ατρὸς) [π(ατρίδος)] δημαρχικῆς [ἐξουσίας τὸ ιf] ὑπάτου [τὸ f] κρατήσεος ἔτο[υς] πεντε [και] δεκάτου [καὶ σύνπαντος αὐτοῦ οἴκου καὶ ὁμονοίας ἱερᾶς συνκλήτου] κα[ὶ δ]ήμ[ου τῶν Ṙ]ωμαίων [—] ἡ [πόλις Ἀ]ντιοχ[έων τῶν πρὸς τῷ] Χρυσορόᾳ τῶν [πρ]ότε[ρ]ον [Γερασηνῶν]. Ἔτους [τρίτου πεντεκοστοῦ] διακοσιοστοῦ μηνὸς Ξανδι κοῦ [..].

‘With the good favour of the gods. For the safety and everlasting memory of the Emperor Marcus Aurelius Commodus Germanicus, Sarmaticus, Britannicus the prosperous, *pater patriae*, *tribunicia potestate,* consul in the 15th year of *imperium*, and all of the same house and the divine concord of the chosen and the Roman people, the city of Antioch on the Chrysoroas of the Gerasenes … (built this?). In the 200th year of Xandikos on the third month of Pentecost…’